

Titulek je parafrází na název zatím posledního CD **Greenhornů** *Bůh mi seslal krásný ráno*. Úplně se opíčit po názvu nejde, několik výhrad a nedotažeností tam přeci jen je, ale v celkovém kontextu naší country se jedná o album pestré, hravé a vcelku i vtipné. Hlavně tu pestrost bych zdůraznil, a doufám, že je výsledkem vzájemného respektu a přátelského vymezení jednotlivých názorových proudů v kapele a ne obrazem nějakého boje.

Honza Vyčítal moudře (ale možná i trošku vynuceně) ustupuje z vrcholových pozic v kapele, alespoň co se týče vnější prezentace, ale stejně moudře si ponechává svou parketu, která jej fascinuje v posledních dvaceti letech – prolínání swingu a country a svou celoživotní textařskou náplň – zhudebňované příběhy, vyprávěné svižně, s vtipem a bez sentimentu. Taková je na desce třeba titulní píseň, odpichující se od titulu *Sunday morning coming down* a její české verze Nedělní ráno P. Bobka. Překvapivě vysloveně hitová a původní

Patrona z války

z jeho pera není, ale jako by byla. To je pocta pro autory M. Procházku a J. Marečka. Jakoby prohloubení swingové orientace je na desce třeba píseň

Hodné štěně

M. Ducháče a J. Wericha, naopak *Patrona z války* je spojovacím můstkem k druhé, modernější části desky, reprezentované zpěvem Medarda Konopíka nebo J. Panschaba a často převzatými tituly (

Léto v Kalifornii

– M. Haggard nebo

Chlapům nesluší pláč

- B. Owens). Ale i původní tvorba si s tou převzatou v ničem nezadá –

List z kalendáře

nebo

Je čas jít spát

jsou toho důkazem. Z dalších „výletů“ je třeba zmínit originální cajoon - po hudební a pěvecké stránce dílo Medarda Konopíka, zcela tématicky výstižný text připojil J. Vyčítal.

Výsledkem je deska nenudící a pestrá a co hlavně, snesitelná i pro ty, kterým třeba některá specifika (např. výslovnostní) frontmana Greenhornů úplně nesednou (kéž by to tak udělal např. i P. Linhart). Na desce účinkují i hosté, zjevně kamarádi Greenhornů: P. Bratský, Wabi Daněk a další. Jakkoliv najdeme některá místa s rychle napsanými aranžemi a ještě rychleji nazkoušeným provedením, celkový dojem z desky je, že se podařilo navázat na vývoj country kdesi na konci sedmdesátých let, než se z ní v USA stal střední proud a u nás se začala zakopávat na dobytých pozicích. A to je docela významné hudební sdělení i pro jiné autory.

{desky 747}

Greenhorni nám seslali celkem krásné CD

Napsal uživatel Miloš Keller
Čtvrtek, 28 Říjen 2010 23:03
